

Nübüvvet Yılı

Âlemlerin efendisi (sallallahü aleyhi ve sellem), otuzyedinci yaşında iken, gâibden; “Yâ Muhammed!” diye kendisini çağırarak sesler duyardı. Otuzsekiz yaşına girince, bir takım nûrlar görmeye başladı. Hallerini, sâdece hazret-i Hadîce vâlidemize anlatırlardı. Nihâyet sevgili Peygamberimize, önce sâdik rüyâlar gösterilmeye başlandı. Hadîs-i şerîfte, vahyin ilk olarak sâdik rüyâ ile başladığı bildirilmiştir. Rüyâsında gördükleri aynen çıkıyordu. Bu hâl, altı ay devam etti. Vahiy gelmesi yaklaşıncaya; “Yâ Muhammed” diyen sesler çoğaldı. Bundan sonra yalnızlığı sevip, insanlardan uzaklaşarak, Hira Dağı’ndaki bir mağarada tefekküre dalmaya başladı. Bazen Mekke’ye gelir, Kâbe’yi tavâf eder ve saâdethânelerine giderdi. Hâne-i saâdette bir müddet kalıp, yanında biraz yiyecek tekrar Hira Dağı’ndaki mağaraya döner; tefekkür ve ibâdetle meşgûl olurdu. Bazen günlerce kaldığı olurdu. O zaman da hazret-i Hadice yiyecek gönderir veya getirirdi.

Peygamber efendimiz kırk yaşında iken, yine bir Ramazân ayında, Hira Dağı’ndaki mağaraya çekilmiş ve tefekküre dalmıştı. Ramazân’ın 17. Pazartesi gecesi, gece yarısından sonra, adını çağırarak bir ses işitti. Başını kaldırıp etrâfa bakınca, ikinci defâ aynı sesi duydu ve her tarafı aniden bir nûrun kapladığını gördü. Arkasından Cebrâil aleyhisselâm karşısına geldi ve “Oku!” dedi. Efendimiz, ona; “Ben okumuş değilim” cevâbını verdi. O zaman melek, tutup tâkâti kesilinceye kadar sıktı ve “Oku!” dedi. Yine “Ben okumuş değilim” cevâbını verdi. Bir daha sıktı ve “Oku!” dedi. “Ben okumuş değilim” buyurunca, üçüncü defâ sıktı. Sonra bıraktı ve **“(Ey Muhammed!) Yaratıcı Allah’ın adı ile oku! O, insanı pıhtılaşmış kandan (alâkdan) yarattı! Oku, Allah büyük kerem sâhibidir. O, kalemle öğretir, bilmediklerini öğretir”** meâlindeki Alâk sûresinin ilk beş âyet-i kerîmesini getirdi. Muhammed aleyhisselâm da onunla beraber okudu. İlk vahiy bu sûretle geldi ve bütün cihânı aydınlatan İslâm güneşi böyle doğdu.

Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem efendimiz, büyük bir ürperti ve heyecanla Hira Dağı’ndaki mağaradan çıkıp, aşağıya inmeye başladı. Dağın ortasına geldiği sırada bir ses duydu. Cebrâil aleyhisselâm; “Yâ Muhammed! Sen, Allahü teâlânın resûlüsün, ben de Cebrâil'im” dedi ve ökçesini yere vurdu. Vurduğu yerden su çıktı ve abdest almaya başladı. Peygamber efendimiz dikkatle onu seyrediyordu. Cebrâil aleyhisselâm abdestini bitirince, Peygamber efendimize, gördüğü gibi abdest almasını söyledi. Sevgili Peygamberimiz, abdestini bitirdikten sonra, Cebrâil aleyhisselâm imâm olup, iki rekât namaz kıldılar. Bundan sonra Cebrâil aleyhisselâm; “Yâ Muhammed! Rabbinin sana selâmı var” deyip, peşinden; “Sen benim, cin ve insanlara resûlümsün. O hâlde onları tevhide dâvet eyle” buyurduğunu söyledi ve ayrılıp göğe yükseldi. Sevgili Peygamberimiz; böylece Cebrâil aleyhisselâmı hem görmüş, hem de konuşmuş oldu.

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi / Cild 5